

Ο Εβραίος Ραββίνος Ισαάκ Μ. που πίστεψε στο Χριστό χειροτονήθηκε ιερέας και έγινε Ιεραπόστολος.

[/ Γενικά Θέματα](#)

1. Εισαγωγή

Στο βιβλίο αυτό, ο συγγραφέας Νικόλαος Αμβράζης, θεολόγος, παρουσιάζει με γλαφυρό και συγχρόνως συναρπαστικό τρόπο και με πολλές λεπτομέρειες, την μεταστροφή ενός πρώην Εβραίου Ραββίνου ελληνικής καταγωγής, τον Ισαάκ από την Άρτα, στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και ζωή την οποία ακολούθησε με πολύ ζήλο, αφοσίωση, αγωνιστικότητα, ανιδιοτέλεια, αυταπάρνηση, υπακοή, υπομονή και αγάπη.

Ο Ισαάκ Μ. ως Εβραίος και Ραββίνος, ήταν ζηλωτής των πατρώνων εβραϊκών παραδόσεων και μισούσε τον Χριστιανισμό, μετά δε την μεταστροφή του, ως Χριστιανός, ομολόγησε με παρρησία τον Χριστό, μελέτησε εις βάθος την Αγία Γραφή και τα Ορθόδοξα δόγματα, χειροτονήθηκε ιερέας της μητρός Ορθοδόξου Εκκλησίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως και έζησε αγία ζωή.

Ο π. Ιωάννης, ο πρώην Ραββίνος εργάστηκε ιεραποστολικά μεταξύ των ομοθρήσκων και ομοεθνών του Εβραίων στην Κωνσταντινούπολη, στη Ρουμανία και στην Ιαπωνία, όπου πήγε ακολουθώντας τον πρώτο Ορθόδοξο ιεραπόστολο της

Ιαπωνίας, ρώσο επίσκοπο Νικόλαο. Εκεί στην Ιαπωνία, παρέδωσε το πνεύμα του εν Κυρίω ως ιεραπόστολος.

Η ζωή του ήταν περιπετειώδης, η καρδιά του καθαρή και χριστοφόρα, η ευσέβειά του πατερική, η πίστη του φωτεινή, το τέλος του οσιακό.

2. Γνωριμία και φιλία του Ισαάκ με το Νικόλαο

Ο Νικόλαος Αμβράζης (1854-1926) καταγόταν από την Άρτα της Ηπείρου από πιστούς και πτωχούς γονείς. Μετά το τέλος των γυμνασιακών του σπουδών, πήγε στην Κωνσταντινούπολη για σπουδές στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Εκεί στην Κωνσταντινούπολη γνώρισε τον συμπατριώτη του από την Ήπειρο, εβραϊκής καταγωγής και θρησκευόμενος, τον Ισαάκ Μ. και συνδέθηκαν με στενή προσωπική φιλία. Ο Ισαάκ βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη για σπουδές στην μεγάλη Εβραϊκή Σχολή Χάσκιοϊ στην Εβραϊκή φιλολογία και στην Τωρά. Κατά τις φιλικές συναντήσεις τους, οι δύο συμπατριώτες και φίλοι συζητούσαν θρησκευτικά θέματα και σχεδόν πάντοτε διαφωνούσαν έντονα, γιατί ο Ισαάκ ήταν υπερβολικά φανατικός, εμμένων στην Εβραϊκή Ραββινική παράδοση, η οποία ερμήνευε την Τωρά (την Παλαιά Διαθήκη), σύμφωνα με το Ταλμούδ (ερμηνευτικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης από διάφορες ραββινικές σχολές).

Ο Ισαάκ, όμως, ήταν καλοπροαίρετος, είχε καλή καρδιά και στο βάθος επιθυμούσε να γνωρίσει την αλήθεια. Είχε ζήλο, όχι όμως και την κατ' επίγνωση πίστη. Ο Θεός, ο θέλων πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, ενεργούσε μυστικά και αοράτως στον Ισαάκ, όπως και σ' όλον τον Ισραήλ, το μυστήριο της θείας οικονομίας και λυτρώσεως του κόσμου, εν Χριστώ Ιησού. Με διάφορα περιστατικά ο Θεός οικονόμησε ώστε ο Ισαάκ να φωτιστεί, να πιστέψει τον Ιησού Χριστό ως Μεσσία, ως Θεάνθρωπο σωτήρα και λυτρωτή του κόσμου, να γίνει Ορθόδοξος Χριστιανός, να βαπτιστεί, να γίνει ιερέας και ιεραπόστολος, να σωθεί αυτός και δι' αυτού και πολλοί ομοεθνείς του.

3. Συνάντηση Νικολάου με τον Ισαάκ στην Κόρινθο

Ο Νικόλαος τελείωσε τις σπουδές του στην Θεολογική σχολή της Χάλκης και επέστρεψε στην Κόρινθο. Επιθυμούσε να δει το φίλο του Ισαάκ, ο οποίος εν τω μεταξύ έγινε ραββίνος σε μια από τις εβραϊκές συναγωγές της Κωνσταντινούπολης. Μετά από πολύ καιρό, ο Ισαάκ ο ραββίνος κατά την περίοδο των εορτών των Χριστουγέννων πήγαινε από την Κωνσταντινούπολη στην Πάτρα να δει τους συγγενείς του. Στο δρόμο αρρώστησε και η αγαθή πρόνοια του Θεού φρόντισε να συναντηθούν οι δύο παλιοί φίλοι στην Κόρινθο!

Μετά από τη χαρά και τη συγκίνηση της συνάντησης, ο Νικόλαος κάλεσε τον Ισαάκ στο σπίτι του για να τον φιλοξενήσει, μέχρι να αναρρώσει. Ήταν Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως όταν ο Ισαάκ ανέρρωσε και ετοιμαζόταν να αναχωρήσει. Όμως η αγάπη του Θεού άλλα σχεδίαζε για τον καλοπροαίρετο και ζηλωτή Ισαάκ. Κατά την ευλογημένη συνήθεια της οικογένειας Αμβράζη συγκεντρώθηκε όλη η οικογένεια για να μελετήσουν κάτι σχετικό επίκαιρο από την Π. Διαθήκη.

Το ανάγνωσμα της ημέρας ήταν από το έβδομο και ένατο κεφάλαιο του προφήτη Ησαΐα (Ησ. ζ´ 14 και θ´ 6-8) και άλλων σχετικών στίχων, οι οποίοι αναφέρονταν στον ερχόμενο Μεσσία. Από τη μελέτη των χωρίων, ο Ισαάκ πείστηκε ότι αυτός για τον οποίον μιλά ο Προφήτης Ησαΐας, ως τον ερχόμενο Μεσσία, και τον οποίον αποκαλεί «μεγάλης βουλής άγγελον, θαυμαστόν σύμβουλον, Θεόν ισχυρόν, εξουσιαστήν, άρχοντα ειρήνης, πατέρα του μέλλοντος αιώνας» είναι ο Ιησούς Χριστός. Η δε γυναίκα, η Παρθένος «η αλμά», που αναφέρει ο Προφήτης Ησαΐας, η μητέρα του Εμμανουήλ, είναι η Παρθένος Κόρη, η Μαρία, η Θεοτόκος, που γέννησε κατά σάρκα τον Ιησού Χριστό.

Ο Ισαάκ δάκρυσε. Σήκωσε τα χέρια του στον ουρανό και γονατιστός με ταπείνωση, με συντετριμμένη καρδιά, απηύθυνε στο Θεό Πατέρα, θερμή εξομολογητική προσευχή... «Κύριε, δέξαι τον δωδεκάφυλον λαόν σου και εμέ τον μέχρι τούδε, ένεκεν αγνοίας, διώκτην Σου, όπως τον Απόστολον Παύλον...».

Ο Ισαάκ σηκώθηκε γαλήνιος, χαρούμενος, ειρηνικός, με αστραφτερό πρόσωπο. Η αλλαγή έγινε. Τα μάτια της ψυχής του άνοιξαν, μεταμορφώθηκε και πίστεψε στο Χριστό ως Μεσσία, Θεό και Λυτρωτή. Από τώρα για τον Ισαάκ αρχίζει μια καινούργια ζωή, μέσα στο φως και στην αλήθεια του Χριστού.

Ο Ισαάκ αναγεννημένος πλέον, ομολόγησε στον Νικόλαο ότι όταν επεχείρησε να διαβάσει μερικές φορές την Καινή Διαθήκη στην εβραϊκή γλώσσα (Μπερίθ Χαδεσά) η καρδιά του ελκύονταν μυστικά στη μελέτη αυτή, αλλά μια πρόληψη φοβερά και ο ισχυρός φανατισμός, τον οποίο απέκτησε από μικρή ηλικία για ό,τι χριστιανικό τον απεμάκρυνε.

Ο Ισαάκ, υγιής σωματικά και αναγεννημένος εσωτερικά, ένας άλλος άνθρωπος αναχώρησε για την πατρίδα του, την Πάτρα, με νέες σκέψεις και αποφάσεις, ευχαριστών και δοξάζων το Θεό που δέχτηκε την μεταστροφή και τη μετάνοιά του.

4. Η αγία ζωή του Ισαάκ

Από δω και ύστερα, όλο το βιβλίο εξιστορεί τη ζωή και τις περιπέτειες του πατρός Ιωάννου, του Ισαάκ: το διωγμό του από τους συγγενείς του, την επανεγκατάστασή του στην Κωνσταντινούπολη ως χριστιανού, την ιεραποστολική του δράση στους

ομοεθνείς του, τη χειροτονία του ως ιερέως από τον τότε Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, την εκδίωξή του από την Κωνσταντινούπολη και την εγκατάστασή του στη Ρουμανία ως εφημερίου σε μια πόλη κοντά στο Βουκουρέστι, την ιεραποστολική του δράση ως εφημερίου στη Ρουμανία και εν συνεχεία τη μετάβασή του από τη Ρουμανία στην Ιαπωνία, και το οσιακό του τέλος.

Όλο το βιβλίο αναδίδει άρωμα πνευματικού ανθρώπου, αξίου Ορθόδοξου κληρικού και συνετού ιεραποστόλου. Η ορθόδοξη πνευματικότητα του πατρός Ιωάννου, πρώην ραββίνου, και η βαθιά του και ακριβής ορθόδοξη θεολογική κατάρτισή του συγκινεί τον κάθε αναγνώστη, αφού μπόρεσε με την αγιότητά του και την πνευματική του καλλιέργεια να μεταστρέψει ομάδα Ρωμαιοκαθολικών κληρικών με επικεφαλής παπικό επίσκοπο στην Ορθοδοξία.

Επίσης, από τη μελέτη του βιβλίου αναθερμαίνεται η πίστη του μελετητού ότι Κύριος της ιστορίας, της ζωής των ανθρώπων και των λαών είναι ο Παντοκράτωρ Τριαδικός Θεός, και ότι όλα όσα η θεόπνευστη Αγία Γραφή αναφέρει ως προφητείες θα πραγματοποιηθούν στο μέλλον, ειδικότερα και όλα εκείνα που αναφέρονται για την επιστροφή του Ισραήλ, αφού ο Ισαάκ, ο πρώην ραββίνος επέστρεψε και πίστεψε στο Χριστό ως Μεσσία και Σωτήρα του κόσμου.

Ας μη δειλιάζουμε πίσω και πάνω από τα σύννεφα που σκοτίζουν τον ουρανό και μαυρίζουν την καρδιά, υπάρχει ο φωτεινός ήλιος, ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Ιησούς Χριστός. Εκείνος κατευθύνει την ιστορία, την πορεία του κόσμου, τις τύχες των ανθρώπων. Το χρέος το δικό μας είναι να μένουμε σταθερά και ακλόνητα πιστοί και ενωμένοι με τον Ιησού Χριστό, για να λάμψει και στη δική μας ψυχή, όπως έλαμψε στην ψυχή του Ισαάκ, του πατρός Ιωάννου, ο Ήλιος της Δικαιοσύνης και Αγάπης, ο Χριστός.

Η ζωή του Ισαάκ, πρώην ραββίνου και μετέπειτα πρεσβυτέρου π. Ιωάννου, αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση όλων των Ιουδαίων και Εβραίων μη Χριστιανών ώστε και αυτοί να μετανοήσουν, να βαπτιστούν Ορθόδοξοι Χριστιανοί, να γίνουν μέλη του Σώματος του Χριστού, του νέου Ισραήλ και περιούσιου λαού, της Ορθόδοξου Εκκλησίας και να σωθούν.

Ευχόμαστε, επίσης, η ζωή του, να γίνει οδηγός της παγκόσμιας μεσσιανικής κίνησης των Ιουδαίων, που σήμερα απαριθμεί περίπου διακόσιες χιλιάδες (200.000) μέλη, που αυτοαποκαλούνται «Μεσσιανιστές Ιουδαίοι». Η Μεσσιανική αυτή κίνηση, μείγμα ιουδαϊκών και προτεσταντικών επιδράσεων, πιστεύει μεν στο Χριστό ως τον προαγγελόμενο Μεσσία, αλλά δεν έχουν τη σωστή εκκλησιολογία, δεν κατέχουν την ορθόδοξη δογματική θεολογία, δεν ανήκουν στο Σώμα του Χριστού και επομένως δεν πορεύονται ορθά στο δρόμο της σωτηρίας εν Χριστώ Ιησού.

Έχουν κάνει το πρώτο βήμα, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό, χρειάζονται κι άλλα. Το παράδειγμα του π. Ιωάννου τους δείχνει το μοναδικό και απλανή και θεοβάδιστο δρόμο προς την ασφαλή, ολοκληρωμένη και τέλεια σωτηρία, που πρέπει να ακολουθήσουν.

Επίσης, η ζωή του π. Ιωάννου αποτελεί και παράδειγμα για κάθε χριστιανό και ιεραπόστολο, κληρικό και λαϊκό, που επιθυμεί να εργαστεί ιεραποστολικά τόσο για τη δική του προσωπική σωτηρία όσο και για εκείνη των συνανθρώπων του ανεξαρτήτως φύλου, χρώματος και φυλής.

Τέλος, ευχόμαστε οι Μεσσιανιστές και οι Εβραίοι να φωτιστούν και να ανακαλύψουν την αγιότητα του ομοεθνούς τους πατρός Ιωάννη, και να πεισθούν ότι ο δικός του δρόμος είναι ο μοναδικός, και να γίνει και δικός τους δρόμος. Να βαπτιστούν Ορθόδοξοι και να γίνουν μέλη της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής (Ορθοδόξου) Εκκλησίας, του Σώματος του Χριστού. Τότε και μόνο, ο Ισραήλ θα βρει τη δικαίωση.

A.N.Αβράζη -Ο Ραββίνος Ισαάκ Μ. -Εκδόσεις Ρηγόπουλου-Θεσ/νίκη 1987-

B.Περιοδικό Εξωτερική Ιεραποστολή -τεύχος 211-Οκτωβ-Δεκ 201ο.

Πηγή:omf.gr-fdathanasiou.wordpress.com